

af ordningen med udgangen af året. Det kan til orientering oplyses, at den enkelte kasse ved tilslutningen til ordningen er blevet anmodet om at indgive statistiske oplysninger hvert kvartal om anvendelsen af ordningen.

Vedrørende antallet af medlemmer på delefterlønsordningen, som blev indført med virkning pr. 1. januar 1995, er der i finansloven forudsat at være gennemsnitligt 1.000 personer på ordningen i 1995, hvilket svarer til 2.000 personer på delefterlønsordningen med udgangen af året.

Da der er tale om en ny ordning, er der naturligvis tale om et skøn, som ikke kan underbygges af tal fra tidligere år.

Spm. nr. S 1858

Til arbejdsministeren (8/6 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Vil ministeren give en vurdering af, i hvilken udstrækning de komplicerede regler for kombinationsforsikringen giver sig udslag i afslag?«

Svar (16/6 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Arbejdsløhedskasserne træffer som 1. instans afgørelse om medlemmers ret til kombinationsforsikring.

Der er ikke stillet krav om, at arbejdsløhedskasserne skal registrere afslag. Kun i det omfang medlemmet benytter sig af sin adgang til at klage over afgørelsen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, vil sagen kunne registreres.

Direktoratet har til dato ikke modtaget klager over afgørelser om ret til kombinationsforsikring.

Spm. nr. S 1892

Til skatteministeren (12/6 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at der i told- og skatteregionerne ikke eksisterer entydige regler om opkrævning af moms fra motionscentre?«

Svar (21/6 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Momsnævnet traf den 3. februar 1995 afgørelse om, at motionscentres erhvervsmæssige salg af adgangen til at udøve sportsaktiviteter ikke er undtaget fra momspligt.

Momsnævnets afgørelse er offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter den 10. april 1995. Afgørelsen er dermed bekendt for told- og skatteregionerne. Jeg kan oplyse, at Told- og Skattestyrelsen har afholdt et møde med brancheforeningen på området, samt at styrelsen vil kommentere afgørelsen i Tidsskrift for Skatter og Afgifter.

Momsnævnets afgørelse betyder, at motionscentre som udgangspunkt er fuldt momspligtige af deres forskellige aktiviteter. I momslovens § 13 er der imidlertid fastsat fritagelser for en række varer og tjenesteydelser, herunder forskellige former for undervisning.

I det omfang, motionscentre derfor udøver former for undervisning i legemsøvelser, vil denne del af centrenes aktivitet kunne være omfattet af fritagelsesbestemmelsen.

Motionscentrenes momspligt skal med andre ord administreres efter helt samme regelsæt, som gælder for alle andre momspligtige virksomheder.

Det vil i denne forbindelse være en skønsmæssig bedømmelse – som i 1. instans foretages af told- og skatteregionen med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen og evt. til Momsnævnet – at tage stilling til, om et konkret motionscenters sammensætning af ydelser i større eller mindre grad kan anses for at være momsfrigatet undervisning.

Det vil efter min opfattelse være i strid med almindelige forvaltningsregler, hvis der blev fastsat entydige retningslinjer for udøvelse af dette skøn.

Spm. nr. S 1893

Til skatteministeren (12/6 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Kan ministeren oplyse, hvorledes beskatningsreglerne er, hvis et offentligt ejet, men selvstændigt drevet motionscenter oparbejder en større formue via kontingentindtægter, og om en sådan formue i et offentligt ejet motionscenter er